

"Risaletü'n-Nur'un sadık talebeleri imanla kabre gideceklerine..." Burada ihlas, uhuvvet gibi büyük sıfatlar değil de "sadakat" denilmiş, neden? Bu kriterlere göre, birçoğumuz bu dairenin dışında kalmaz mıyız? Burada bahsedilen ayetler hangileridir?

"BİRİNCİ MESELE: Birinci Şuada iki üç âyetin işârâtında, Risaletü'n-Nur'un sadık talebeleri imanla kabre gideceklerine ve ehl-i Cennet olacaklarına dair kudsi bir müjde ve kuvvetli bir beşaret bulunduğu gösterilmiştir. Fakat bu pek büyük meseleye ve çok kıymetli işarete tam kuvvet verecek bir delil ister diye beklerdim, çoktan beri muntazırdım. Lillâhilhamd, iki emâre birden kalbime geldi:.."(1)

Üstad Hazretlerinin yukarıda sözünü ettiği ve Birinci Şua'da **"Yirmi Yedinci Ayet"** olarak geçen ilgili ayetler **Hud suresinin 105 ve 108. ayetleridir:**

"O gün insanlardan şakîler ve saidler vardır."

"Saidlere gelince, onlar da cennettedirler. Rabbinin dilediği hariç, gökler ve yer durdukça onlar da orada ebedî kalacaklardır. Bu (nimetler) bitmez, tükenmez bir lütuftur."

Üstad Hazretleri bu ayetlerin ebcet ve cifir değerleri ile aşağıdaki müjdeli keşfiyatı yapıyor. Yani Birinci Şua'da bahsedilen ayetler bu ayettedir.

"Evet **يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا de şeddeli ن, bir ن sayılmak cihetiyle ت dört yüz (400), خ altı yüz (600); bin (1000) eder. İki ن yüz (100); bir ي, iki ف, bir ل iki yüz (200); diğer ل otuz (30), ikinci ي on (10), iki elif(l) iki (2), bir ج üç (3), bir د dört (4), kırk dokuz (49) eder ki; yekûnu bin üç yüz kırk dokuz (1349) eder."**

"Bu müjde-i Kur'âniyenin binden bir veçhi bize teması, bin hazineden ziyade kıymettardır. Bu müjdenin bir müjdecisi bir sene evvel görülmüş bir rüya-yı sadıkadır. Şöyle ki:"

"Isparta'da başımıza gelen bu hadiseden bir ay evvel bir zâta, rüyada ona deniliyor ki, "Resâili'n-Nur şakirtleri imanla kabre girecekler, imansız vefat etmezler." Biz o vakit o rüyaya çok sevindik. Demek o müjde, bu müjde-i Kur'âniyenin bir müjdecisi imiş..."(2)

"Seni yeni değil, Hulûsi gibi eski bir talebe olarak kabul ettim. **Talebeliğin hâssası şudur ki:** Yazılan Sözlere kendi malı gibi sahip olmalıdır. Kendisi telif etmiş ve yazmış nazarıyla bakıp neşrine ve ehil olanlara iblâğına çalışmaktır."(3)

"Dostun hassası ve şartı budur ki: Kat'iyen Sözlere ve envâr-ı Kur'âniyeye dair olan hizmetimize ciddî taraftar olsun; ve haksızlığa ve bid'alara ve dalâlete kalben taraftar olmasın; kendine de istifadeye çalışsın."

"Kardeşin hassası ve şartı şudur ki: Hakikî olarak Sözlerin neşrine ciddî çalışmakla beraber, beş farz namazını edâ etmek, yedi kebâiri işlememektir."

"Talebeliğin hassası ve şartı şudur ki: Sözleri kendi malı ve telifi gibi hissedip sahip çıksın ve en mühim vazife-i hayatiyesini onun neşir ve hizmeti bilsin."(4)

Yukardaki ifadelerde Üstad Hazretleri **dost, kardeş** ve **talebeliğin** özelliklerini sıralamış. Bu şartlarda insanın kaldıramayacağı kadar zorluklar yoktur. Burada göze çarpan en önemli husus dost ve kardeş olma şartlarının zaten İslam'ın emir ve yasakları olmasıdır. Üstad Hazretleri buna ilave olarak bizden sadece, Risale-i Nur'u kendi malımız ve telifimiz gibi telakki edip neşri için gayret etmemizi istemiştir.

Elbette talebeliğin de çekirdekten ağaca kadar derece ve mertebeleri vardır. Biz belki ağaç gibi olmaya güç yetiremeyiz, ama çekirdek gibi bir dereceye de pekala ulaşabiliriz. Bu yüzden keskin bir hat çizip, talebelik budur, gerisi talebe olamaz demek yanlış olur. Ama talebeliğin asgari şartlarına uymak zorunluluğu vardır. Ondaki sonrası insanın gayret ve azmine bakar.

Haslar, rükünler, sadıklar gibi ifade ve makamlar; talebeliğin çekirdekten ağaca

kadar olan farklı derece ve mertebelerin ünvanlarıdır. Her yönü ile kamil olan Nur talebelerine Üstad Hazretleri bazı özel tabirler kullanmıştır. Haslar, rükünler, sadıklar demiş. Yoksa, hasların ve rükünlerin dışında olanlar da Nur dairesinin içinde ve talebe kapsamındadırlar. Biz talebeliğin asgari şartlarını ifa edebilirsek, inşallah o müjdeye nail oluruz diye düşünüyoruz.

Burada bahsedilen "**sadakat**" büyük ve kuvvetli bir imandan meydana geliyor. Dolayısı ile sadakat tek başına bir anlam ifade etmiyor.

Sıddıkiyet ya da **sadakat, hakta ve doğrulukta şiddetli sebat ve sarsılmamak** anlamına geliyor. Yani dünyanın en azaplı hali ile en cazip ve çekici hali sıddık birisini yolundan şaşırtmaz istikametini bozamaz demektir.

Sıddık bir Nur talebesinin kalbindeki iman öyle bir seviyededir ki, dünyanın hiçbir hâli onu sarsmaz ve yolundan çeviremez, imanı çelik gibi metin ve sağlamdır.

"**Sıddıkiyet**" makamı "**nübüvvet**" makamından sonra gelir ki, bu makamın piri Hazreti Ebu Bekir (ra)'dır.

Yani özetle sadakat denildiğinde kuvvetli imanı da beraber mülâhaza etmek icap eder. Risale-i Nur tahkiki iman dersi verdiği için, dolaylı bir şekilde sadakati de vermiş oluyor.

Dipnotlar:

- (1) bk. [Kastamonu Lahikası, \(13. Mektup\)](#)
- (2) bk. [Sualar, Birinci Şua, Yirmi Altıncı Ayet](#)
- (3) bk. [Barla Lâhikası, \(252. Mektup\)](#)
- (4) bk. [Mektubat, Yirmi Altıncı Mektup, Dördüncü Mebhas.](#)